

СПРАВА «КОНОРОЙ ТА ГРИТА ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF KONOROY AND GRYTA v. UKRAINE)

(Заяви № 40213/13 та № 41168/17)

Стислий виклад рішення від 29 березня 2018 року

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість цивільних проваджень та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту.

З огляду на всі наявні в Європейського суду матеріали та відповідно до його практики Європейський суд дійшов висновку, що тривалість цивільних проваджень у цих справах була надмірною і не відповідала вимозі «розумного строку», а у заявників не було ефективного засобу юридичного захисту щодо цих скарг. Європейський суд констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю цивільних проваджень.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«1. *Вирішує* об'єднати заяви;

2. *Оголошує* скарги прийнятними;

3. *Постановляє*, що ці заяви свідчать про порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції щодо надмірної тривалості цивільних проваджень;

4. *Постановляє*, що

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у переліку у додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».

**Інформацію надано Урядовим уповноваженим
у справах Європейського суду з прав людини**